

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

4. Το κεφάλαιο για τις έξι αισθητήριες βάσεις
(4. Saḷāyatanaṇaṃ)

6. Οι συνδεδεμένες ομιλίες με τον Μογκαλλάνα
(6. Moggallānasāṃyuttaṃ)

[SN 40.1-11, PTS 4.263-4.281]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

4. Το κεφάλαιο για τις έξι αισθητήριες βάσεις

6. Οι συνδεδεμένες ομιλίες με τον Μογκαλλάνα

1. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με την πρώτη διαλογιστική έκσταση

332. Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί». «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα. Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό -

«Εδώ σε μένα, φίλοι, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: 'Πρώτη διαλογιστική έκσταση, πρώτη διαλογιστική έκσταση' λέγεται. Ποια άραγε είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Εδώ ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Αυτό ονομάζεται πρώτη διαλογιστική έκσταση'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από ηδονή συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς την πρώτη διαλογιστική έκσταση, σταθεροποίησε τη συνείδηση στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, συγκέντρωσε τη συνείδηση στην πρώτη διαλογιστική έκσταση'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση', για εμένα ακριβώς αυτό κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση

333. «Δεύτερη διαλογιστική έκσταση, δεύτερη διαλογιστική έκσταση» λέγεται. Ποια άραγε είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: "Εδώ ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Αυτό ονομάζεται

δεύτερη διαλογιστική έκσταση». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από λογισμό συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, σταθεροποίησε τη συνείδηση στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, συγκέντρωσε τη συνείδηση στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση', για εμένα ακριβώς αυτό κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με την τρίτη διαλογιστική έκσταση

334. «Τρίτη διαλογιστική έκσταση, τρίτη διαλογιστική έκσταση» λέγεται. Ποια άραγε είναι η τρίτη διαλογιστική έκσταση; Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: Εδώ ένας μοναχός, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Αυτό ονομάζεται τρίτη διαλογιστική έκσταση. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνω σωματική ευτυχία. Αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αγαλλίαση συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς την τρίτη διαλογιστική έκσταση, σταθεροποίησε τη συνείδηση στην τρίτη διαλογιστική έκσταση, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στην τρίτη διαλογιστική έκσταση, συγκέντρωσε τη συνείδηση στην τρίτη διαλογιστική έκσταση'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνω σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση

335. «Τέταρτη διαλογιστική έκσταση, τέταρτη διαλογιστική έκσταση» λέγεται. Ποια άραγε είναι η τέταρτη διαλογιστική έκσταση; Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη

του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Αυτό ονομάζεται τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από ευχαρίστηση συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, σταθεροποίησε τη συνείδηση στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, συγκέντρωσε τη συνείδηση στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με το επίπεδο του άπειρου χώρου

336. «'Επίπεδο του άπειρου χώρου, επίπεδο του άπειρου χώρου' λέγεται. Ποιο άραγε είναι το επίπεδο του άπειρου χώρου;» Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει. Αυτό ονομάζεται επίπεδο του άπειρου χώρου». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από υλική μορφή συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς το επίπεδο του άπειρου χώρου, σταθεροποίησε τη συνείδηση στο επίπεδο του άπειρου χώρου, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στο επίπεδο του άπειρου χώρου, συγκέντρωσε τη συνείδηση στο επίπεδο του άπειρου χώρου'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με το επίπεδο άπειρης συνείδησης

337. «Επίπεδο άπειρης συνείδησης, επίπεδο άπειρης συνείδησης» λέγεται. Ποιο άραγε είναι το επίπεδο άπειρης συνείδησης; Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει. Αυτό ονομάζεται επίπεδο άπειρης συνείδησης». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο του άπειρου χώρου συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς το επίπεδο άπειρης συνείδησης, σταθεροποίησε τη συνείδηση στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, συγκέντρωσε τη συνείδηση στο επίπεδο άπειρης συνείδησης'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Έκτο.

7. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με το επίπεδο της μηδαμινότητας

338. «'Επίπεδο της μηδαμινότητας, επίπεδο της μηδαμινότητας' λέγεται. Ποιο άραγε είναι το επίπεδο της μηδαμινότητας;» Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει. Αυτό ονομάζεται επίπεδο της μηδαμινότητας». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς το επίπεδο της μηδαμινότητας, σταθεροποίησε τη συνείδηση στο επίπεδο της μηδαμινότητας, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στο επίπεδο της μηδαμινότητας, συγκέντρωσε τη συνείδηση στο επίπεδο της μηδαμινότητας'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης

339. «'Επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης' λέγεται. Ποιο άραγε είναι το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης;» Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένει. Αυτό ονομάζεται επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη

διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μηδαμινότητας συνέβαιναν.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, σταθεροποίησε τη συνείδηση στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, συγκέντρωσε τη συνείδηση στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε... κ.λπ... 'έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το ερώτημα σχετικά με το χωρίς σημάδι

340. «'Αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια' λέγεται. Ποια άραγε είναι η αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια;» Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ ένας μοναχός, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει. Αυτή ονομάζεται αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια». Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένω. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, η συνείδηση ακολουθούσε τα σημάδια.

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: 'Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα! Μην, βραχμάνε, αμελείς την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, σταθεροποίησε τη συνείδηση στην αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στην αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, συγκέντρωσε τη συνείδηση στην αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια'. Έτσι εγώ λοιπόν, φίλοι, αργότερα, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διέμενα. Αυτό λοιπόν, φίλοι, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση', για εμένα ακριβώς αυτό κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση'». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Σάκκα

341. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του· ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα. Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με πεντακόσιες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο του Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Διδασκαλίας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο

της Διδασκαλίας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Κοινότητας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο του Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Διδασκαλίας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Διδασκαλίας, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Κοινότητας... κ.λπ... επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με εξακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με επτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με οκτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με ογδόντα χιλιάδες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο του Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Διδασκαλίας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Διδασκαλίας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Κοινότητας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο του Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Διδασκαλίας... κ.λπ... καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Κοινότητας, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με πεντακόσιες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον

Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με εξακόσιες θεότητες... κ.λπ... Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με επτακόσιες θεότητες... κ.λπ... Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με οκτακόσιες θεότητες... κ.λπ... Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με ογδόντα χιλιάδες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλή είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα

εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με πεντακόσιες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα... κ.λπ... Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο του Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Διδασκαλίας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Διδασκαλίας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαιμός στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαιμού στο καταφύγιο της Κοινότητας, άρχοντα των

θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαίμος στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαίμου στο καταφύγιο του Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαίμος στο καταφύγιο της Διδασκαλίας... κ.λπ...

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαίμος στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαίμου στο καταφύγιο της Κοινότητας, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με εξακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με επτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με οκτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με ογδόντα χιλιάδες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαίμος στο καταφύγιο του Βούδα. Εξαιτίας του πηγαίμου στο καταφύγιο του Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαίμος στο καταφύγιο της Διδασκαλίας... κ.λπ...

«Καλός είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, ο πηγαίμος στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαίμου στο καταφύγιο της Κοινότητας, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

«Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαίμος στο καταφύγιο του Βούδα... κ.λπ... καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο πηγαίμος στο καταφύγιο της Διδασκαλίας... κ.λπ... καλός είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ο

πηγαίμος στο καταφύγιο της Κοινότητας. Εξαιτίας του πηγαίμου στο καταφύγιο της Κοινότητας, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με πεντακόσιες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κάποιος προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο... κ.λπ...

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κάποιος προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο... κ.λπ...

«Καλή είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κάποιος προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κάποιος προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο... κ.λπ...

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με εξακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με επτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με οκτακόσιες θεότητες... κ.λπ... τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, μαζί με ογδόντα χιλιάδες θεότητες πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό:

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον

θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, άρχοντα των θεών, να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κάποιος προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άρχοντα των θεών, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'.

Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής... κ.λπ... σε θεϊκά απτά αντικείμενα.

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτοί υπερέχουν των άλλων θεών σε δέκα σημεία: σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία, σε θεϊκές μορφές, σε θεϊκούς ήχους, σε θεϊκές οσμές, σε θεϊκές γεύσεις, σε θεϊκά απτά αντικείμενα». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τον Τσαντάνα

342. Τότε ο νεαρός θεός Τσαντάνα... κ.λπ...

Τότε ο νεαρός θεός Σουγιάμα... κ.λπ...

Τότε ο νεαρός θεός Σαντούσιτα... κ.λπ...

Τότε ο νεαρός θεός Σουνιμμίτα... κ.λπ...

Τότε ο νεαρός θεός Βασαβαττί... κ.λπ...

Ενδέκατη.

Η συλλογή Μογκαλλάνα ολοκληρώθηκε.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Με λογισμό και χωρίς λογισμό, και με ευτυχία και ατάραχος·
Χώρος και επίσης συνείδηση, τίποτα, ούτε με αντίληψη ούτε χωρίς·
Χωρίς χαρακτηριστικά και Σάκκα, και με τον Τσαντάνα ως ενδέκατο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 4. Το κεφάλαιο για τις έξι αισθητήριες βάσεις. 6. Οι συνδεδεμένες ομιλίες με τον Μογκαλλάνα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org